

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313011214
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313011214.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci proti obžalovanému Q. S. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 09.02.2015, sp.zn. 29T/254/2013, na verejnom zasadnutí dňa 23.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného Q. S., nar. XX.XX.XXXX, a okresného prokurátora z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 24.05.2012 o 23.55 hod. na miestnej komunikácii v obci Dlhá nad Váhom, pri rodinnom dome č. XXX, ako vodič osobného motorového vozidla zn. BMW 346 X, striebornej farby, EČ: TT-904-EU, nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu tohto vozidla a pri rýchlosti jazdy najmenej 70km/h, neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a poveternostným podmienkam, stave a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré bolo možné predvídať, v dôsledku čoho v pravotočivej zákrute prešiel do protismeru a následne zišiel z cesty do záhrady rodinného domu č. XXX, prerazil oplotenie rodinného domu, polámaval ovocné stromy a následne narazil do drevenej kôlne, v dôsledku čoho jeho spolujazdec Q. B. utrpel zranenia v podobe tupého úrazu pravého oka, oka samotného a tržnozmliaždenú ranu pravého obočia s malou stratou kúska obočia s následným opuchom a krvnou podliatinou mihalníc pravého oka, odreniny na nose a čele, ktoré zranenia mu spôsobili podstatné obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní od 24.05.2012 do polovice júla 2012, s dobou liečenia a práceneschopnosti od 25.05.2012 až do prvej polovice júla 2012, čím porušil ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno c/ a § 16 odsek 1, odsek 4 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladal trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/62/2013, zo dňa 30.05.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/64/2013, zo dňa 24.07.2013 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bola poškodená spoločnosť Sociálna poisťovňa, a.s., Trnava, IČO: 30 807 484, ul. 29. Augusta č. 10, Trnava s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie jednak okresný prokurátor a jednak obžalovaný.

Okresný prokurátor sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku s tým, aby krajský súd rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovaného uzná vinného v zhode s výrokom o vine z napadnutého rozsudku a uloží obžalovanému popri upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona aj primeraný trest zákazu činnosti podľa § 61 odsek 1 Trestného zákona.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí modifikovala odvolanie okresného prokurátora tak, že navrhla zrušiť rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému súhrnný trest spolu s trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov.

Obžalovaný sa podaným odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a následného oslobodenia spod obžaloby. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že orgány činné v trestnom konaní ani súd neobjasnili príčiny a okolnosti vzniku dopravnej nehody. V tejto súvislosti podrobne rozobral svoje tvrdenie, poukázal na nesprávne závery súdu I. stupňa s tým, že nemôže byť na ujmu obvineného, keď znalec nevie z technického hľadiska odpovedať na otázku, či dopravnú nehodu spôsobila technická závada alebo porucha vozidla.

Čo sa týka spoluzavinenia poškodeného Q. B., podrobne rozobral ustanovenia zákona č. 8/2009 a to konkrétne ustanovenie § 8 odsek 1, § 45 odsek 1 s tým záverom, že nie je zrejmé kedy spolujazdec Q. B. uvoľnil bezpečnostný pás, resp. prečo došlo k jeho uvoľneniu, nakoľko obaja aktéri predmetného skutku potvrdzujú použitie bezpečnostného pásu. Obžalovaný nemohol predvídať, že poškodený Q. B. nebude pripútaný bezpečnostným pásom v okamihu dopravnej nehody, keď v priebehu jazdy sa riadne pripútal. V súvislosti s tým je potrebné hodnotiť aj charakter vzniknutých zranení a dobu liečenia, pričom porušenie zákonnej povinnosti spolujazdcom ako aj charakter vzniknutých zranení a dobu liečenia pokladá za dôležitú pri objektívnom stanovení okolností predmetnej dopravnej nehody a to s poukazom na ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav vecí, konanie obžalovaného posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Sám obžalovaný v priebehu konania k okolnostiam dopravnej nehody uviedol, že vozidlo sa stalo zrazu neovládateľné, jednoducho zišiel z cesty potom, ako prechádzal zákrutu. Vozidlo nereagovalo na natáčanie volantom. Potvrdil však, že na začiatku rozjazdu bol on ako aj poškodený pripútaný.

Poškodený Q. B. uviedol, že bol spolujazdcom obžalovaného, obžalovaný išiel rýchlosťou asi 80 až 90 km/hod., pred vjazdom do zákruty príbrzdňoval, zrazu dostal šmyk a vyleteli z cesty. Podľa vyjadrenia poškodeného príčinou šmyku bola pneumatika, ktorá praskla. Tiež potvrdil, že obžalovaný a on boli pripútaní na začiatku cesty, po náraze sa poškodený odpútal a z vozidla sa obaja dostali sami. V prípravnom konaní poškodený uviedol, že pri náraze do stromov vystrelili airbagy vozidla a jemu sa povolil pás.

Znalec Ing. Roman Červinka v písomnom znaleckom posudku ako aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že nesprávnym prvkom techniky jazdy vodiča a technickou príčinou dopravnej nehody bola rýchlosť jazdy obžalovaného pred dopravnou nehodou minimálne 70 km/hod. Tiež znalec vylúčil príčinnú súvislosť medzi defektom a vznikom dopravnej nehody.

Čo sa týka pripútania, resp. nepripútania poškodeného ako spolujazdca bezpečnostným pásom, uviedol, že spolujazdec nebol pripútaný, nakoľko princíp pyrotechnického náboja a jeho úloha je pritiahnuť pasažiera k sedadlu prostredníctvom navijacieho mechanizmu bezpečnostného pásu, tento je zosynchronizovaný s airbagmi. Žiadne spätné navíjanie sa neudeje ani neudialo, keďže z fotodokumentácie je zrejmé, že bezpečnostný pás spolujazdca je navinutý v zásobníku a natiahnutý na

stredovom stĺpiku. Tak je technicky neprijateľná takáto poloha v prípade aktivácie pyrotechnickej náložke bezpečnostného pásu. Čo sa týka možnosti, že by sa táto nálož neaktivovala, tak nie je možné zistiť, v akom technickom stave bola práve táto súčiastka. Ak by bol spolujazdec pripútaný, neprišlo by k nárazu jeho tela, hlavy do čelného skla alebo pravého predného stĺpiku. Znalec upozornil, že ak bol funkčný airbag, bol funkčný aj bezpečnostný pás. Zároveň by poruchu niektorého z týchto zariadení signalizovala riadiaca jednotka, ktorej úlohou je kontrolovať funkčnosť všetkých týchto zariadení.

Ohľadne zranenia poškodeného bol vypracovaný znalecký posudok znalcom Doc. MUDr. Vladimírom Málišom CSc., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie oftalmológia, zo záverov ktorého vyplýva, že poškodený Q. B. utrpel tupý náraz v oblasti pravého oka, oka samotného a tržnozmliaždenú ranu pravého obočia s malou stratou kúska obočia s následným opuchom a krvnou podliatinou mihalnic pravého oka, odreniny na nose a čele, ktoré zranenia mu spôsobili podstatné obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní od 24.05.2012 do polovice júla 2012, teda práceneschopnosť poškodeného v trvaní od 25.05.2012 do 01.01.2013 je neadekvátne a mohla byť ukončená v júli roku 2012. Išlo o ľahký úraz, ktorý nevedol k strate zmyslového orgánu, či strate jeho funkcie, len k prechodnému zhoršeniu jeho funkcie.

Odvolací súd preto poukazuje v podrobnostiach na jednotlivé časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, ktoré si osvojuje.

V súlade so zákonom preto súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na rozdiel od obžaloby, ktorá konanie obžalovaného právne posudzovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Trestného zákona.

Pre právne posúdenie konania páchatel'a, ktorého následkom je ujma na zdraví, nie je dôležitá dĺžka práceneschopnosti ale rozhodujúca je práve doba, po ktorú bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd I. stupňa posudzoval kritériá uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona, pričom dospel k správne mu záveru, že vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/62/2013, zo dňa 30.05.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/64/2013, zo dňa 24.07.2013 za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. a/, písm. c/, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov, sú splnené podmienky na postup podľa § 44 Trestného zákona.

K odvolaniu okresného prokurátora je potrebné uviesť, že nie je možný na jednej strane postup podľa § 44 Trestného zákona teda upustenie od uloženia súhrnného trestu, a na druhej strane zároveň uložiť iný druh trestu. Výrok o treste je v zmysle Trestného zákona jeden celok a ustanovenie § 44 Trestného zákona rieši prípad postihu viacčinného súbehu trestných činov.

K modifikovanému odvolaniu zástupkyne krajského prokurátora na verejnom zasadnutí je potrebné uviesť, že vzhľadom na charakter porušenej dôležitej povinnosti ako aj následky spôsobenej dopravnej nehody a aj samotnú skutočnosť, že obžalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody za trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov, je správny záver súdu I. stupňa, že nie je potrebné ukladať trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov.

V rozhodnutí v zmysle ustanovenia § 288 odsek 1 Trestného poriadku tak vo vyhlásenom ako aj v písomnom je zrejmá nesprávnosť a to v označení poškodenej strany, keď správne má byť Sociálna poisťovňa, a.s. Bratislava, ul. 29. augusta č. 10, Bratislava, čo však nebolo možné vzhľadom na nedostatok odvolania v neprospech obžalovaného napraviť.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie okresného prokurátora ako aj odvolanie obžalovaného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.